

ZOMBOR és VIDÉKE

POLITIKAI LAP.

Szerkesztőség:
Kossuth-utca 166 szám, Falcione-féle ház.
Kiadóhivatal:
Oblát Károly könyvnyomdája, Kossuth Lajos-utca.

Felelős szerkesztő:
Dr. ALFÖLDY ÁRPAD.

Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 16 fillér.
Neptanítoknak: Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor. Egy negyedévre 2 kor.
Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

A Zombor és Vidéke kiadóhivatala tisztelettel kéri előfizetőit, hogy az előfizetések megújítása iránt az illető postahivataloknál annál is inkább mielőbb intézkedni sziveskedjenek, hogy a lap szétküldésében fönnakadás ne történjék.

A parlamenti vihar.

Zombor, 1900. márczius 20.

Szell Kálmán miniszterelnökké történt kineveztetése a nyugalom és erkölcs helyreállításának a hírnöke volt. A miniszterelnök politikai pályafutása, egyéni kvalitásai és széleskörű tudománya bizonyítékot nyújtottak már előre is az iránt, hogy a magyar parlament működését, mely akkoriban oly mocskosnak tűnt fel a külföld előtt is, a rendes mederbe terelni, annak tekintélyét és belső rendjét megvédeni és helyreállítani képes lesz. Csakugyan sikerült is neki. A miniszterelnöknek okvetlenül szüksége volt a nemzeti párt kiváló férfiai támogatására. Kiknek segítségével kötölte meg a békét azok ellenére, akik nem akarták s a kikkel egyetértésre jutott a további kormányzás elveire nézve is.

Szell Kálmán misziója a béke helyreállítása volt, továbbá a jog, törvény és igazság fundamentumain álló új kormányzati rendszer és új szellem létrehozása. Becsületes politika, és nem tisztességtelen pártoskodás. Jó uton indult, működését eredményekben és termékeny gyümölcsökben gazdagnak jósolták, a parlament a hozzá méltó tisztelettel és tekintéllyel tárgyalt, a pártok között csak elvi harc folyt személyes élfő támadások szüneteltek. A miniszterelnök erősen hozzáfogott a múlt évi restancia és előkészületi munkálatok elvégzéséhez, a kiegyezés sikeres megoldásához, a költségvetés idejeki tárgyalásához és alig érkezett el az az időpont, hogy a tettek mezejére lépjen, a béke anyaga cserben hagyta, kiköltözött a parlament tágas termeiből, egyenlenségi viszály, személyes élfő

támadások, zárt ülések, politikai párbajok és bomlás korszakai újból bekövetkeztek.

Az egykor virágzó és hatalmas Tisza-klikket Bánffy pusztította ki, átgűrta Bánffystákká, Bánffy pártja nagyszámu és hatalmas volt, utána kis számu de mérges Bánffy sereg maradt, mely bosszúért lihegett.

Ez a csoport, mely már most eléggé nagygnak bizonyult, a megtámadott Bánffy védelmére kelt, odaadón, kitar-tóan és nyíltan védelmezte őt és a védő pajzs némileg erősnek bizonyult, mert Széllnek nem volt elég energiája, hogy keresztül törjön rajta és végleg összezuza azt.

A nyugalmazott miniszterelnök, mikor most egy éve megbukott, meglenyegelte az országot, hogy lesz ő még egyszer tettekkel politikai tényező. Visszajött és itt van. — A viszálykodás s vihar kiindulási pontja Ugron Gábor zabszállítási ügye volt. Az iparkamara előtt felpattant a bomba, egyes kormány és ellenzéki lapok tovább szellőztették a hírt és végül az országgyűlési palota termeibe is behatolt az ügy; jelenleg pedig az összeférhetlenségi bizottság előtt fekszik.

Felfedezték, hogy egy ellenzéki Ugron Gábor zabot mert eladni a hadseregnek és így egy vezérember a politikai szenvedélyek karmai közé került.

Azt hitte Ugron Gábor, hogy ez Bánffy műve, ellene fordult tehát a bécsi Vaterlandban.

Ugron a zárt ülésben nyíltan beismer-te, hogy a Vaterland cikkének egy része az ő leveleiből lett feldolgozva, és azért a felelősséget elvállalja.

A Vaterland ebbeli cikkében az foglaltatik, hogy Bánffy a választási kaszszát nem adta át utódjának és hogy külföldről választási cél pénzt kapott.

Ezen Bánffy-ügy a zárt ülés tárgya volt. Az ülés legérdekesebb mo-mentuma Bánffy védőinek és hű barátainak védelmi beszédei voltak, külö-

nösen Fehérváry honvédelmi minis-teré. — A feladatot igen szerencsétlenül oldotta meg, mert a helyett hogy a nyug. miniszterelnök eljárását igazolta és egyé-niségét a támadásokkal szemben meg-védte volna, beismerő vallomással Bánffy báróval élén az egész régi sza-badelvű pártot kompromitálta. Ezen beismerés tökéletesen elég, hogy elítélje és megbélyegezze a bukott miniszterel-nök egész eljárását és feltüntesse azt, hogy a régi szabadelvű párti többség mily eszközöknek köszöni létét.

1896. óta adósságok maradtak, ezeket törleszteni kellett, nem maradt egy krajczárnyi fölösleg, Bánffynak nem volt mit átadnia. — Ez volt Fehérváry felelete.

Fehérvárynak egy másik kijelentése is ép oly kompromitáló t. i., hogy 1898-ban Bánffy az obstrukció miatt fel akarta oszlatni a házat, de nem tehette, mert nem volt rá pénze. — Mindezekre nem hiába rázogatta a fejét Szilágyi Dezső a szabadelvű pártnak eme legnyomatékosabb és legerősebb alakja, a párt esze.

Botrány és szomorú dolog mindez. Szégyen azokra, kik ilyen vesztegetési célokra pénzeket gyűjtöttek, és azokra, kik nem röstelték magukat a vesztegetés tárgyává tenni. — Szégyen a régi szabadelvű párti többségre mint a pénz által összetoborzott tömegre szégyen az, egész országra, hogy ilyen dolgok történhetnek.

Látható mindezekből, hogy Bánffy védői feladatukat nem valami szeren-csésen oldották meg.

A zárt ülés azonban a bomlás és viszály hirdetője és kiindulási pontja.

Bánffy br. még él, nem semmisült meg egészen, sőt működik is. Közele-dését jelezték a különféle teák és ebé-dek, a Magyar Szó, a Vaterland cik-ke pedig a politikai élet közepébe jut-tatta.

Barátjai és pártolói vannak, azok, akik vele együtt munkálkodtak, jó és balsorsa osztálytársai voltak, számuk

elégé nagy, czéljuk gonosz, ezektől félni lehet is, kell is.

Szélly oly kabinet élén áll, melynek tagjai között többen Bánffy legmeghittebb barátjai, társai és követői voltak, vele együtt működtek, sőt még most is működnek.

A Ház elnöki székébe, a volt belügyminiszter mellé Bánffy legjobb barátját Dániel Gábort ültette, ezeknek rokonszenvét és politikai bizalmát sem bírja. — Szélly barátjai pedig, vele együtt és egy irányban működnek a volt nemzeti párt vezéralakjai Horánszky és Apponyi gróf, a Bánffysták legnagyobb ellenségei, ezeknek a miniszteri tárcza elnyerését lehetetlenül kívánják tenni Bánffy barátjai.

A szabadelvű párt összeférhetetlen elemekből van összeszűrve és ennél fogva egészséges működése kétes.

Kérdés, vajjon képes lesz-e Szélly együtt tartani őket mandátumunk lejáratáig a jövő év végéig.

Bánffystáknak, diszidenseknek, volt nemzeti pártiaknak tehát valamennyi áramlatnak eleget tenni, személyi aspiratort kielégíteni képtelenség és lehetetlenség. Az eddig egészségnak örvendő test beteggé vált. Ápolni, fentartani alig ha lehet, bonczolás alá venni pedig veszedelmes. Nehéz gondolkodást, megfontolást és nagy óvatosságot igénylő helyzet ez.

Szélly miniszterelnök bölcsessége és államférfiúi gyakorlottsága most erős próbára van helyezve, vajjon képes lesz-e e nehéz feladat megoldására, a szabadelvű párti összeférhetetlen elemének az összefatására.

Ha gyógyítani lehet, hát meg kell tenni, ha pedig nem lehet, határozni

kell, bonczolás alá kell venni, ez pedig vagy sikerül Szélly győzelmével ha van igazság, erkölcs és bölcs politikai belátás vagy pedig maga után vonja Szélly lemondását.

A kérdés fősulya a többség akaratán nyugszik. Erre egyes fővárosi lapok ellenkező állításai dacára a feleletünk az, hogy atöbbség Szélly Kálmán mellett van.

Szélly Kálmánnak pedig Bánffy és pártja ellen kell állást foglalnia, mert ennek politikai eljárását helytelenítette. A jog, törvény és igazság politikája, az erőszakosság, dacz, gőg és vesztegetés politikájával össze nem egyeztethető.

Bánffy mellett a többség nem lehet, mert ellenkezőleg a magyar állam törvényhozó testülete az erkölcsi sülyedés, romlás, pusztulás és hanyatlás korszakába jutna.

V. B.

Tanügyi dolgok Topolyán.

Sokszor volt alkalmunk már a topolyai tanügyi dolgokról egyet-mást megírni. De legtöbbször szomorúak voltak a fölemlített események, most azonban már valamivel vigabbat írhatunk, pl. az öt év előtt megkezdett tanítólakbér fölemelése már elérte azt a fokot, hogy a megyei hatóság ez ügyben külön kiadott miniszteri rendelet folytán a tanítók lakbérért 40 frtról 100 frtra emelte, s annak folyósítását 1900. jan. 1-től kezdve a községi előjárásának meghagyta. Amde a községi képviselőtestület e határozatot karácsony előtt két hónappal ugyancsak a miniszteriumhoz megfellebbezte.

Miután ez ügyben eddig semmisen fölt az egyik érdekelt tanító megkérte a »Budapesti Hírlap« szerkesztőit, hogy ez ügynek sziveskednének a miniszteriumnál utána nézni. Azok utána néztek

és azt válaszolták, hogy ott nyoma sincs. No már most, ha elgondoljuk, hogy a megyénél csak annyi ideig nem hever, Topolyáról még annak idején elment, hát akkor hová lett? Ugy látszik végeredményében megsemmisült, s az érdekelt tanítók abban a boldog álomban ringathatják magukat az ítélet napjáig, hogy az ő lakbérük mégis csak föl lett emelve.

Kántor-tanítóikkal pedig imigyi áll a dolog, hogy biz azok fölépültek valahogy, de minden egyes részének fölépítésénél újabb és újabb czivódások merültek föl.

Az utóbbi ilyszzerű háboruszkodásra alkalmul a kertkerítések megcsináltatása szolgált. A községi jegyző és albiró, tudván a dolgukat, a kerítéseket megcsináltatták, a mit észrevevén a községi biró, nagy dühösséggel elakarta a kerítéseket hordatni s más czélra használtatni. Szándékától úgy látszik csak a jegyző higgadt és komoly figyelmeztetéseire állt el. Persze az új biró úr a többiek közt még nem tudja azt sem, hogy az 1893 ik évi törvény 26. paragrafja elrendeli, miszerint minden tanítónak tisztességes lakáson kívül még $\frac{1}{4}$ holdnyi kert is adandó. A kertnek pedig nem levegős szokat a kerítése lenni, és az udvar és kert egybe nem lehet. Édes Istenem, hol van az $\frac{1}{4}$ holdnyi kert? Az egész házfutus nem tesz többet $\frac{1}{8}$ holdnál s ebből csak egy rész esik udvarnak s annak is csak egy részét kérték az érdekelt felek kertnek elkeríteni, pedig bizony joguk volna az egész $\frac{1}{4}$ hold kertet megkövetelni. Azért az ilyen csekély dolgok meglagadása által óvatosan kell a népszerűséget keresni, mert az ilyen karnak két éle van.

Node ne mindig csak a tanítók bajait emlegessük, emlegessük azok hibáit is. Van azokban hiba, van bizony kérem. Ott van például Faragó Elek tanító, ki ellen az egyháziatlóság már harmadizben kénytelen elrendelni a

A „ZOMBOR és VIDEKE” TÁRCZAJA

Jaffa.*

Irta: Vértesi Károly.
(Vége.)

Talán jó is lett volna, talán izlett is volna a frissítő lé, ha nem lett volna cisterna vízben föleresztve, elkeverve. Keleten mindent megtudtam szokni, de ennek a víznek az ize mindig visszatetszett, már az első állomáson nem tetszett.

Már az első állomáson megtudtuk azt, hogy forrás, kut, vízvezeték nagyon kevés van Palesztinában. Gyakran gyötrelmére is fokozódik a szomjuság. A kis tavakból isznak, melyekben mosnak és fürdenek.

Nyár végén fogyatékán van minden ivóvíz. Honnét is vennék? A források kiapadnak, a kutak kiszáradnak, mikor magának a földnek szomja nagy. Az évezredek folyamán képződött földkéreg alá nagyon kevés víz szorult ebben a meleg kőországban. Marad csak a lucskos téli évad esősapadékának a maradék, poshadt vize a cisternák alján, melyet a merítő

edény fölkavar. A háztető pora, az utca piszka elegy az ilyen ivóvízzel. Nehéz vele szomjat oltani. Télekre lesz ismét friss víz, csak ezzel vigasztalhatják magukat a szomjuhozók.

Ittam azért szivesebben ecetes vizet, csöppke rózsavízre keverve. Hiszen már üdvözítőnek is ecetet nyújtotta föl, kinja enyhítésére szivacsban. Az ecet Keleten régi csillapító szer.

Mit nem adtak volna ásványvízzel fölpezdített házi jó fröcscsért, akár lincos ostorral, hóri-horgas gémen vödörrel merített hideg jó kutvizért! Eszünkbe jut itt többször a vizet szomjuhozó Tantalusnak*) kinja.

A barátok ozsonája, előzelítője volt a további ellátásnak.

Itt tértem rá legjobban, mennyi áldás van a folyóinkban, tavainkban, édes és savanyu forrásvizeinkben. Milyen más hu-

*) Ez a regebeli király, ambróziát és nektárt iszotta az istenek asztaláról és az embereknek adta azt a büntetést mérték rá az istenek, hogy éhséget és szomjat szenvedjen. Vízben volt nyakig de nem ihatott, gyümölcs esungótt feje fölött, de ezt nem érte el.

zás esik nálunk, például a mária gyűdi, tarkára mázolt csöves korszókból, mint az itteni piszkos vízfordók állatbőrös tömlőjéből.

Vízen uszó szállónk derék, sürgő-forgó szakácsának, az inycsiklandozás mesterének a pompás főztje, gasztronómiai mesterművei, tojással koronázott csöves laskával, porhanyós burgonyával és sok más jóval szegett étellel, fölcicomázott beafsteakje kellelte magát nagyon, elkényeztetett minket jó időre. Az étlap, az ebédnek egész műsora volt. Minden ételmiszerrel tudott remekelni. Nem hiában mondogatta, hogy Miksa, boldogtalanul kimult mexikói császárnak volt egykor az udvari szakácsa. Különösen őrtette a gyomor esztetikáját. Az sem izlett nekünk inyesekké váltaknak, a szárazföldön, a mit a vendégszeretet két kézzel adott.

A beszédes páterek egyikével beszédben eredtem. Ő mondta — a hagyományra támaszkodva — hogy ezen a helyen, a melyen most a zárda áll, állott egykor ama Simon nevű szíjjártónak a háza, a melyben sz. Péter is lakott és a melyben

fejelemi eljárást, pedig a legutóbbi is a legszigorúbb megintéssel végződött.

Ha a többi tanítók tisztán angyalok volnának is ez az egy maga hiven rászolgált arra, hogy a tanítókat tekintélyt alássa. A szolgabírósg által már többször volt büntetve szocialista magatartásai miatt, a járásbírósg által is volt büntetve testisértés miatt, többször meg lett intve világi és egyházi felebbvalói iránti viselése miatt, most legújabbban kartársajval civakodik s azokat majdnem minden ok nélkül a bírósághoz hurcolja. Hivatata betöltéséről nem is irunk, azt írják meg az K, kik a világi és egyházi hatóság részéről évenként a vizsgálatot megjejtették. A főnnebbi dolgokat is csak azért emlitettük föl, hogyha az egyházi hatóság esetleg elbocsátja, ne legyen a kartársai között olyan, ki talán az eljárást tul-szigorúnak tartja, mert az egyház hatóság türelmének is utóvégre van határa.

Bizony ezek a dolgok a topoljai tanügy érdekében nem valami épülete-seknek mondhatók, node vigasztalódják a tisztelt olvasó, mert a hol ilyen nehéz körülmények vannak, ott rendel is Isten olyan férfiakat, kik tapintatos eljárással megjavított új helyzetet teremtenek.

Villám.

Márczius 15-ike Gomboson.

Mélyen tisztelt Szerkesztő Ur!

A központi „Polgári Olvasókör”, mint előre jelezte, ez évben is hazafias nagy lelkesedéssel ünnepelte a jogegyenlőség születésének dicső emléknapiját. Az előkészület, daczára a mostoha időnek — nem veszett kárba. A program szerint reggel fél 8 órakor az állami népiskolai tanulók testiletileg jelent meg az isteni tiszteleten, nem különben a községi előjáróság és számos polgár, kik tudniillik a nap nagyjelentőségét fölfogni képesek voltak.

A program további tárgyalása délután 3 órakor lett folytatva, mikkorra már a vasúti pályaudvartól is fölvonult a dísz-

Jobogós és kokárdás ünneplő kórus, mely emínhogy földi menyországgá tették ünnepi közgyönyörtéségünket. Erre a szép anygali társadalomra írtém poharamat, kivánva, hogy a magyarok Istene tartsa meg ezen jó szokásban továbbra is.

Majd Szobonyi Fábán az állami tanító testületet köszöntötte fel, azt kívánta neki, hogy ne legyen jobb hazafi, csak mint a volt községi tanítók voltak; ne csüngjön jobban hivatása kötelességein, csak mint a volt községi tanítók, s ne legyen vallásosabb se, csak mint a volt községi tanítók; mert ha az új állami tanítók a volt községi tanítóktól veszik át a főnnebbi szép tulajdonokat: akkor új gazdájuknak, a miniszter urnak öröme telhet bennük, mert nyomukban áldás fakad Istentől, mely pedig csak a becsületesen végzett emberi munkának szokott eredménye lenni.

A rendezőség részéről a következő szavak hangzottak el: — Már régóta bibelődünk a kedves kötelességgel, t. i. a jogegyenlőség emléknapja népünneplésnek rendezésével, de a kívánt eredményt még nem értük el. (Közbeszólás: Az nem áll!) Ismételtem, hogy a rendezőség részéről kifejtett fáradságának megfelelőleg a nép részéről nem volt meg a kellő erkölcsi támogatás. (Igy értve: Igen!) Pedig hát czélunk az vala, hogy a nép véérébe átvigyük a nemzeti ünnepnapot, hogy e napon szegény, gazdag, alacsony és magas rangú együtt ünnepelje a jogegyenlőség és történelmileg is páratlanul álló emléknapiját, mint hogy a zsidóság ma is megünnepli az egyiptomi rabszolgaságból való kiszabadulását, pedig mennyit szenvedtek, még a szabad hazába jutottak s azóta azt el is vesztették; a magyar polgár pedig kivívott összes jogainak birtokában van ma is. Helyén valónak találom felhozni, hogy megvan írva: Amely nép nem tud lelkesülni nemzeti multja történelmi dicsőségén, az nem érdemel szebb jövődőt! Elismeréssel adózom azoknak, kik ez ünnepeji erkölcsi sikerét szíves közreműködésükkel elősegíteni kegyesek voltak. Itt meg kell emlékeznem főképen Hernády Márton államfőnök urról, ki egy a saját, mint a hazafias, derék közreműködő gárdájával ünnepejiünk növját oly annyira emelte, hogy a bácskai szabadságünnepeji rendezők díszes sorába egyenlő rangban, joggal sorakozhatunk. A rendező kör nevében köszönöm a fáradságot nem ismerő szíves közreműködést, adja a gondviselés ura, hogy jövőre ismét együtt találjon bennünket a hazaszeretet.

Az erkölcsi sikereiben gazdag rendezőség és szetleplő közönség Hernády úr elkészítő záró szavai után ismét tricolórok a központi körbe vonult, hol barátságos eszmecserre fejlődött a dicső emléknapi alkalmából szönyegre került történelmi események felett.

Este, mintegy ötven terítékű bankett volt, melyen hangulat csináló kedélyes hölgyeink is részt vettek, majd a szónoklati tanfolyam következett, mely közben-közben társasjátékokkal és dalokkal fűszerezett az arany ifjúság által. — Az első felköszöntő az anygali karra mondatott. Azzal kezdte a szónok, hogy Gomboson márczius 15-iki hármias eszme: a szabadság, jogegyenlőség és testvériség megtestosülve van, azért méltóan is ünnepelhetjük e napot. Itt a hölgyek most is azok a régi magyar nők, kiknek kedvessége és szeretetvalóságá egykor az egri várban föltistenekké tette a hazaszeretet bajnokait. Üdvözlöm önöket kedves hölgyeink, kik, mint egykor a nemesség a jobbágyat magához emelte, ugy kedvességük ma az egyenlőség elvénél fogva leszálltak anygali szárnyakon hozzánk, és énekkarunkat anygali karra varázsolják, majd, köztünk maradván angyalokkal lettünk egyenlőkké,

az ismert mennyei megjelenést látta. Ezt és egyéb szent történetet a jámbor atya, jámbor képpel mondta el.

Elmentem azután a lapos földeli zárda egy kilátási pontjához, az utcára könyöklő terrassára, a melyről néztem, gyönyörködve élveztem a kilátást, mely a város alsóbb részeire esett közelébb, a szomszéd fáskertekre, a sürti fővény közé fogott buja tenyészetre — távolabb. Mély árnyéktól átszótt szép helyek.

Néztem nyugaton a tenger örökszép síkjára, — ragyogott, mikor a szerteszködés elő napsugarak a lomhán mozgó hullámokon megakadtak.

Keletre nézve, a pikkelyes törzsű pálmák**) szép példányaira esett a tekintetem. Úde zöldjűkben virultak a smaragd koronák. Sugartermetű határfrei a szárazföldnek.

Jó tájékoztató volt a hely, üdítő a tenger lehelete.

A hajón, abban a vizen járó palotá-

**) A pálmafáról lésd bővebb leírásom „Keleti ég alatt Egyiptomban” című utirajzaimnak 123 f. 124 l. lapján.

ban kaszinónak kényelmesen berendezett otthonunkban megpihenve, fáradságot nem érezünk. Róvttuk azért a város utcáit egymásra. Egy szíves páter maga állott be szállodái kallauznak.

Tenger felől olyan szépnek igézőnek látszott Jaffa, mintha a zöld ten ervizből emelkedett volna ki.

Jaffa síkatorából, pincszertü köépületeiből bőven ömlött a már említett átható keleti szag, melyet már Alexandriában és Kairó elhagyatottabb után tanultunk meg gismerni. Az itt is homályba borítja a Kelet szépségeiről alkotott ideált.

Jaffának érdekesebb a multja, mint a jelene. Minket mégis a jelene érdekel jobban, pedig a fejlődése nincsen arányban a rengeteg multjával, melyet több ezer évnek tenger mélyességéből kell elének varázsolnunk.

A nyugotról érkező zarándokok megélenkítik a várost, az eléfte horgonyt vető hajók nyüzsgést, sürgést forgást hoznak a partszegélyre.

Eztán Berecz Károly községi jegyző szólott körül-belül ezeket mondván: Nem kenyerem a beszéd, de ezuttal szölanom kell. Nem a szereplőkről és rendezőkről akarok szólni, mert azt tudom, hogy őket semmi más, csak hazafias cselekedetük öntudata vezérelte s egyéb elismerésre nem számítanak; de az elnök úr iménti szavai, hogy a kiknek főképen szól ezen ünnep, azok nem eléggé méltányolják nap jelentőségét, holott e napon általános nemzeti ünnepet kellene ülni. . . mondom e szavak csengenek füleimben és igazat adok az elnök urnak, hogy e nádod husvét ünnepeként illenek megtar-

tani. Reggel a templomban hallottuk az evangéliumot a dúsgazdag és a nyomorult Lázárról, mely átvitt értelmű vonatkozásaiban igen jól illik ide. Negyvenolcz előtt az ország nemesi osztálya hasonlított az evangiumi dúsgazdaghoz s a jobbágy-ság meg az evangiumi nyomorult Lázárhoz, melynek bizony még a lehelő morzsálékból sem igen jutott. 1848-ban ezen állapot megszűnt, a Lázár szegény jobbágy egyenlő lett jogokban a dúsgazdag nemességgel. Ennek az egyenlőségi vívmánynak az emléknappát üljük márczius 15-én mi magyarok. A mely magyar polgár ember ezt a dicső emléknapot nem tartja érdemesnek megünnepelni, az nem érdemli meg hogy a szabadság napja rásűt, mert az egy hazafiatlan, nyomorult Lázár. — Dicsérem azokat, kik föl bírnak emelkedni annyira, hogy e nap jelentését felfogni képesek s mint ilyenek azt hazafias lelkesedéssel meg is ünneplik. Isten éltsen mindnyáját!

A gyönyörűséges társadalom változatlan jó kedvben egész reggelig együtt maradt.

Melyhez hasonló jókat kívánva vagyok teik. Szerkesztő úrnak,

Gomboson, 1900. márczius 17

alázatos szolgálja
Gábor Károly.

Hírek.

*** Kamara zene.** Az uttörök apró serege Csajovátz, Vujits, Krudy és Paul megekte azt az akcióit, a melynek célja a gyönyörködtetéssel vegyest az oktatás a klasszikus zene terén. Az első est e hó 17-ikén megmutatta, hogy a magasabb színvonalon álló zene iránti érdeklődés mindenkiben megvan. Zombor város értelmisége oly nagyszámban jelent meg, hogy a városháza nagyterme alig volt elégseges a közönség befogadására. A zeneestély rendezői csupa olyan precékert választottak, a melyeknek hatása elmaradhatlan mindenkinél. A legnagyobb hatást tette azonban mégis Schubert Andanteja, a mely akár offertoriumi betétek is bevalnék, mert ebben a szerző az Istent imádja. Igen tetszett és általános tapost idézett elő Jadassohn-nak Adagioja is. A legnagyobb érdeklődéssel nézünk eléje a kis társulat nemes akciójának. Ugy vagyunk értesülve, hogy nemskóra lesz alkalomunk nagyobb koncepcioju zenedarokban gyönyörködni.

*** Kinevezés.** A zombori pénzügyigazgatóság Fejes Antal a kulai adóhivatalhoz díjtalan adóhivatali gyakornokká nevezte ki.

*** Erdősítzi kinevezések.** A földmívelésügyi miniszter a magyarországi kincstári érdekelt kezelő erdősítztek létszámában az apatini erdőhivatal kerületébe Boksa Gusztáv erdészti főerdészszé, Löfi Jenő erdészjelöltet pedig erdészszé nevezte ki.

*** Dr. Molnár Gyula darabja a Nemzeti színházban** nem április hó elsőjén mint azt yasárnap számunkban közöltük, hanem április hó 6-án fog először színé kerülni, a mit vétevések elkerülése végett helyreigazítottunk.

*** Konyovits-téle ösztöndíj.** Zombor sz. kir. város tanácsa közhírré teszi, hogy a törvényhatósági bizottságnak 13/1900. sz. azon határozata, melylyel kimondatott, hogy a Konyovits sz. Mihályovits Julia-téle ösztöndíjalapítvány után

kirótt birtokváltozási illetékek a jótékony célra való tekintettel elengedtettnek, folyó évi márczius hó 10-től számított 30 napon keresztül Latinovits Szaniszló városi szenátor hivatalos helyiségében közszemlére van kitevé. Ezen határidő alatt a határozat megtehető.

*** Zarándoklat Rómába.** Az egész világ r. k. hívői ezen szent esztendőben, az örök városba, Rómába zarándokolnak. Zomborban is megindult már a mozgalom: Az árák rendkívül kedvezők. Jelentkezhetni a róm. kath. plébánián.

*** A zombori Sport-Egylet új alapító tagja.** Frey Emil, zombori pénzügyigazgatósági tisztviselő 100 koronával a Sport-Egylet alapító tagjai közé lépett.

*** Cikluszáró Szabad lyceum.** A szabad lyceum tegnapelőtt, vasárnap, tartotta cikluszáró előadását. Számk Antal nagyérdékű felolvasást tartott a magyar háziipar díszítési motívumairól. A felolvasás során országos hírv gyűteményének ide vonatkozó szebbnél-szebb műtárgyait mutatta be. Gazdagon láttuk itt képviselve az erdélyi és csángó, a tiszaháti, mattyók, tudunai, Duna--Tisza-közérv származó, valamint a szomszédos idegen nemzetiségek, sok rokonságot feltüntetvő népviseletének díszítési motívumait. Nem egy igen nagy értékű műtárgyat is mutatott be. A tanulságos felolvasás a magyar nép nagy műzítését s átalakító képességét kimerítő részletességgel tárgyalta. A díszítési motívumokat felolvasó három osztályba csoportosítja: a növényi, állati és mértani formák csoportjába. A növényi motívumok közt különösen a virág nyer gyakori alkalmazást, míg a levél s a növény egyéb részei ritkán jelennek meg. A virágok közül a rózsával, tulipánnal és napraforgóval találkozunk leggyakrabban. A rozmarin szintén kedvelt díszítési motívum, a levelek közül pedig a tölgylevél. Az állatvilágból vett motívumok közül a kakas, bárány, szarvas szerepelnek leggyakrabban, míg a ló saját sárgosképen egyáltalán nem szerepel. A mértani idomok, egyenes és görbe vonalak alakjában, a beosztás és szegélyezés kivételében juttak érvényre. A tudós előadó felolvasása végén utalt a magyar nép kiváló műzizékére s lelkes szavakban hívta fel hallgatóit s ezek közt különösen szép számmal megjelent díszes hölgyközönséget, hogy a magyar házi ipart pártfogásába vegye s ahol csak lehet, erkölcsileg és anyagilag támogassa. A másfél óráig tartó, kitűnő szakértelmtől áthatott előadást hálás hallgatósága mindvégig feszült figyelemmel hallgatta s a díszingvált, főnem modoru előadók előadásának befejeztével a szó szoros értelmében elhalmozta szeretete és elismerése jeleivel. — A szabad lyceum 1899—1900-ik év ciklusának ez volt utolsó előadása.

† Vették a következő gyászjelentést: Aulirottak fájdalomtól megtört szívvel jelentjük, hogy a szeretett jó gyermek, édes anya, nagyanya, testvér öz. Aradszky Györgyné szül. mácsai Balkó Magdolna 1900. márczius 11. napján, reggel 5 órakor, 62 éves korában, az Urban elszenderült. Megboldogultnak lelki üdvéért az engesztelő szent mise áldozat f. hó 13. napján d. e. 9 órakor a helybeli Szt. Ferencrendi templomban fog az Úrnak bemutatni. Hült tetemei f. hó 12. napján délután 4 órakor fognak VIII. kör. Sipoz-utca 45. szám alatti házából az ottani ügyvezetett zentai sírkertben levő családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetni. Szabadka, 1900. márczius hó 11. Az örök világosság fényszedjkék neki! Aradszky Ulászló gyermeke, Babdes Gizella menyje. Aradszky Milán unokája. öz. mácsai Balkó Andrásné szül. Forrai Erzsébet anyja. Kóosz Andrásné szül. mácsai Balkó Mária, öz. Berényi Hugóné

szül. mácsai Balkó Anna, Kisbaári Kiss Gyuláné, szül. mácsai Balkó Rozália nővérei. A melyen süjtött családnak szolgálon vigaszul, hogy csak onszozunk részvétéllel fájdalmában.

*** Ügyvéd-egyleti választmányi ülés**
A zombori ügyvéd egylet választmányja vasárnap délelőtt 11 órakor Szilágyi Mór, ügyvéd-egyleti elnök lakásán ülést tartott, a melyen a választmány tagjai közül: dr. Czvetkovics Péter, dr. Falczione Nándor, dr. Gombos Ignác, dr. Mayer Nándor, Paul Kálmán és dr. Pataj Sándor vettek részt. Az ülést Szilágyi Mór megnyitván, üdvözülte a megjelenteket és a választmányt megalakultnak jelentette ki. Az ülés első tárgyat a szabadkai ügyvédi kamarának meghívása, képezte, a melylyel a kamara a zombori ügyvéd egyletet is meghívta a folyó hó 25-én a kamara huszonöt éves jubileumának megünneplése céljából rendezendő díszközgyűlésre. A választmány elhatározta, hogy az egylet küldöttségileg képviselteti magát a kamara tünepségein. Elhatározta még a választmány azt is, hogy az egyleti állandó hivatalos helyiség kérdését napirendre tűzi.

*** Purim.** Márczius 15-én volt ez évben a zsidóság farsangja a purim ünnepe. Valamikor a jó időkben hangosak voltak az utczák is, magánházak is ezen a napon. Ma csak emléke él még a keresztény farsangnak, valamint a zsidó purimnak. Az élet küzdelmél elveszik az emberek kedvét a mulatástól. Mindamellett jó kedvvel üttek meg az idén is néhány házbán.

† Gyászhir. Boros (Weindl) Kálmán, a zombori pénzügyigazgatóság számellenőre folyó hó 18-án hosszas szenvedés után életének 40-ik évében elhunyt. A szeretett tisztárs elhunyna alkalmából a pénzügyigazgatósági számvenőség tisztikara a következő gyászjelentést adta ki: „A zombori m. kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvenőség igaz mély karárs részvétéllel jelenti, hogy szeretett karárs Boros (Weindl) Kálmán m. kir. pénzügyi számellenőr folyó évi márczius hó 19-én reggeli 5 órakor életének 40-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. Szeretett karársunk földi maradványai folyó hó 21-én d. u. 4 órakor fognak a gyászhalomra helyeztetni. Zombor, 1900. évi márc. hó 19-én. Aldás emlékére! — A család a következő gyászjelentéssel tudatja a zomború hirt: „Megtört szívünk legmélyebb fájdalmával tudatjuk, felejtetlen jó férjem, illetve atyánk, vönk, testvérünk, sógorunk és nagybátyánk Boros (Weindl) Kálmán m. kir. pénzügyi számellenőr folyó évi márczius hó 19-én reggeli 5 órakor életének 40-ik, boldog házasságának 9-ik évében hosszas szenvedés után jobblétré szenderült. Felejtetlen drága halottunk hült tetemei folyó évi március hó 21-én d. u. 4 órakor fognak a gyászhalomra (bajai-ut. 419. sz.) a r. kath. szertartás szerint beszenteltetni és a szent Rókusról címzett temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Zombor, 1900. évi márc. hó 19-én. Aldás emlékére! — Boros Kálmán szül. Revisnyeji Revicky Irén, özvegye. Gizella, Aranka, gyermekei. Tápay Lajosné sz. Weindl Ilka, Krieg Károlyné sz. Weindl Gizella, testvérei. Öz. Deogárv Zsigáné és gyermekei, unokatestvére. Tápay Gyula öcsese, Krieg Margitka, huga. Revisnyeji Revicky Adam és neje szül. Horváth Erzsébet, apósa illetve anyósa Tápay Lajos, Krieg Károly, Revisnyeji Revicky Ódon és neje sz. Tamassy Vilma, Revisnyeji Revicky Gyula, öz. Pigay Lászlóné sz. Revisnyeji Revicky Laura, Re-

visnyeí Reviczky Endre, sógorai és sógorónói.

* **Betörés.** A közelmúlt napokban Flesch J. helybeli lakos bezdáni úti lakárába eddig ismeretlen tettesek behatoltak és két szekérenyélről ruha és fehérneműt vittek el. Egész nap senki sem volt otthon a cseléden kívül; úgy este 7 óra felé a cseléd átment a szomszédba és az ajtót nyitva hagyta, ezt a körülményt használták fel a tettesek, s mire a cseléd visszajött az egész lakást üresen találta. A nyomozás folyik.

* **A kormányelnök közönete.** Baja város törvényhatósági bizottsága a f. hó 8-án tartott közgyűléséből — amint ezt jelentettük — Széll Kálmán miniszterelnököt a kormányzás átvételének évfordulója alkalmából táviratilag üdvözölte. A kormányelnök ur a következő távirati válaszába köszönte meg a törvényhatóság figyelmét: „Tekintetes dr. Hegedűs Aladár polgármester urnak. Baja város községének szíves üdvözlését nagy örömmel vettem. Fogadják érte hálás köszönetemet. Széll.“

* **Egyházmegyei hír.** Jaszenvich Gergely Katymárról Csonoplára, Antalkovits Vilmos Csonopláról Katymárra kápláni minőségben áthelyeztetettek.

* **Alapszabály-jóváhagyás.** A földmivelésügyi miniszter a „Zenta vidéki házassági társulat“ alapszabályait a bemutatási záradékkal állotta.

* **Temerini asszony-vásár.** Temerinnél írja tudósítónk: Napok óta itt alig beszélnék másról, mint Balogh Bálint tragikomikus esetéről. Balog Bálint a „Két csillag“ban azon panaszkodott, hogy nagyon kifogyott az aprépénze és nem tud semmit se eladni, a miből pénzt látna. A panaszkodásra mosolyogva jegyezte meg Varga Ferenc: „Tudod mit koma, megveszem a feleségedet.“ Balogh azt hitte tréfa a dolog és így mindjárt megalkudtak 300 koronában, a melyet Varga kifizetett. Nagy mulatság, áldomás esett ekkor és a 300 korona eskakhamar elfogyott. Balogh azt hitte, odasae annak, hiszen az asszony majd hazajön. De bizony ismétlődött a sabín női mulatságos esete, mert Balogné annyira odaszokott az új portára, hogy mikor férje haza reklamálta, kereken kijelentette, hogy ő bizony nem megy. A férj most a bíróságnál kéri felesége visszaszerzését.

† **Halálozás.** Vettük a következő gyászjelentést: Fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk, hogy felejthetetlen édes jó anyánk, illetve anyósunk Özv. Mihits Jakabné szül. Schvesner Teréz folyó évi márczius hó 18-án délután 1 órakor életének 72-ik évében rövid szenvedés és a halotti szentségek átjatos felvétele után jobbélre szenderült. A megboldogult földi maradványai folyó évi márczius hó 20-án délután $\frac{1}{4}$ órakor fognak a gyászházban (Vitéz-utca 139. sz. a róm. kath. szertartás szerint beszenteltetni és a szent rókus sírkertben örök nyugalomra látni). Leleküldvezt az engesztelő szentmise-áldozat pedig ugyan e hó 20-án d. e. 9 órakor fog a helybeli róm. kath. templomban az Úrnak bemutatni Zombor, 1900. évi márczius hó 19-én. Béke hamvainak! Misch József, Reidinger Béláné szül. Misch Julial, Buján Albertné szül. Misch Mari, gyermekei Reidinger Béla, Buján Albert, vejei.

† **Halálozás.** Tápay Géza bírósági végrehajtó tegnap 17-én d. u. 2 órakor meghalt Topolyán. Még alig pár napja, hogy beadta lemondását.

* **Eljegyzés.** Fischer Jakab az újvidéki izr. hitk. titkárának bájós és művelt lányát, Gizellát eljegyezte Dr. Balázs Ignác a titeli kir. közjegyző helyettese.

* **Vasúti élömnunkálati engedély.** A kereskedelmügyi m. kir. miniszter a „Résványtársaság villamos és közlekedési vállalatok számára“ budapesti és az „eszéki lóvasut-résványtársaság“ czégeknek az Újvidék sz. kir. város területén létesítendő villamos üzemi közötti vasútra, továbbá Gettó Gyula és Löw budapesti lakosok részére, a Zombortól Apatinig, esetleg a Duna partjáig vezetendő h. é. villamos vasutvonalra további egy év tartamára az élömnunkálati engedélyt, megadta.

* **Vojnich Lajos dr.** zentai kir. közjegyzőről értesülünk, hogy súlyos ideggyógy tetemesen enyhült. A krízisen már túl van s remélhető, hogy egészsége teljesen helyre fog állni. A szanatórium kezelő orvosca erősen bizik felgyógyulásához.

† **Halálozás.** Kihut Antal, Kihut Mihály birtokos fia hosszu és súlyos szenvedés után, élte 27-ik évében f. hó 14-én alhunyt Topolyán. Temetése 15-én volt nagy részvét mellett.

* **Rablás fényes nappal.** Kragulyeys Szabasz Zentán szombaton délbén 12 és 1 óra között ebedre ment és főtéri útelőnének csak üvegajtaját zárta be. Visszajövet, nyitva találta üzlete ajtaját s így rozsatsejtveafonalon a pénzfólkhoz sietett s megdöbbenve veszi észre, hogy abból 400 frt. yi összeget raboltak el. Egy már rovott előéletű egyénre esett gyanuja, ki álkules-csal még éveikkel ezelt követett el hasonló rablásokat. Ezen gyanuja alapján az illetőt, Ráecz Dusánt a rendőrség elfogta és vallatára vette. Alibijét azonban igazolta és így ismét szabad lábba eresztették. A nyomozást széles körben folytatják.

* **Hernyozás.** Itt az ideje a hernyó irtásnak, hatásúgnak szigorú rendeletben figyelmezteti a közlakosságot a hernyó fészkek irtására. Most könnyebb az irtás, mint akkor, ha már kikelték a hernyó peték.

* **Öngyilkosság.** Kovács István 40 év körüli napszamos Pacserón, nagyon sok szenvedést állott már ki, úgy hogy tovább nem bírta. Évek óta epilepsiában szenvedett, nem régg pedig széllhűdés is érte s emiatt nem volt képes dolgozni. A legnagyobb nyomor közepette, sehol sem nyevén biztató reményt, felakasztotta magát; mire észrevették, már meghalt.

* **A ragadós állati betegségek állása** Bács-Bodrogh vármegyében március 14-én. Veszteség: apatini j. O-Szapár 1 u., bajai j. Dautova 1 u., Gara 1 u. Szántova 1 u. kulai j. Torza 1 u., Új-Verbász 1 u., topolyai j. Bajsa 1 u., Takonykőr és bőrféreg; obecei j. Petrovo-szellő 1 u., titeli j. Gardinovec 1 u. zentai j. Ada 1 u., Mohol 1 u. Ragadós száj-és körömfájás; kulai j. Kula 1 m. Rühkór; bácsalmási j. Bajmok 1 u. Mélykut 1 u. újvidéki j. Temerin 1 u.

* **Templomfosztogató.** Még a múlt napokban történt, hogy a moholi róm. kath. templomban a szegények részére összegyűjtött perselyt, szentségtelen kezek feltörték. Nyomozták a tettest erőlyesen de eredménytelenül s mígmen a napokban a H. M. vásárhelyi rendőrség a moholi rendőrséget erről értesítette hogy egy odaváló eszmadit inasa meglöpta és onnan haza Moholra szökött. Rügjön a jó firma keresésére indultak az éjjeli őrljárat el is fogta a gáz felektöt, ki rövid vallatás után bevallotta hogy ő törte fel a templomban a perselyeket, és azután Vásárhelyre szökött. A hamis rossz utra vetemedett fizkő most a rendőrség börtönében várja méltó büntetését.

* **Házasság.** Nikolits Radivoj m. kir. hónapdi lóhadnagy mult szombaton vezette oltárhoz Szabadkán Haverda Ella kisaszszonyt, Haverda Mátyás főgymnásiumi igazgató leányát.

† **Csihás Ferenc halála.** Baján Csihás Ferenc földbirtokos f. hó 16-án váratlanul elhalt. Csütörtökön délután dolog akadt a rendőrkapitányságnál és itt igazsághűdés érte, mely daczára a gyorsan alkalmazott orvosi segítség és családja önfeláldozó ápolásának pár órai szenvedés után véget vetett életének. Csihás Ferenc élénk részt vett a köz- és társadalmi életben és igazgatósági tagja volt a bajai kereskedelmi és iparbanknak, melynek épületén, úgy mint a casinon és a polg. olvasó egyleten gyászolóköz jeleztek a halálát. A család részéről kiadott gyászjelentés a következő: Alulírottak a legmelyebb gyászba borulva jelentik, a nagyszámú rokonság nevében is, a legjobb férj és apa Csihás Ferenc földbirtokosnak 1900. évi márczius hó 16-án kora hajnalban, rövid szenvedés után élete 47-ik és boldog házasságának 23-ik évében bekövetkezett elhunytát. Az elhaltnak földi maradványai márczius 18-án d. u. 4 órakor fognak a szent Rókushoz czimzett sírkertben, a család sírjoltba örök nyugalomra elhelyeztetni; az engesztelő szent miseáldozat pedig kedden f. hó 20-án d. e. 9 órakor a sírkerti kápolnában mutattatik be a mindenség örök Urának. Aldás és béke lengjen drága porain! Csihás Antal, Csihás Imre, Csihás Bella és férje Perczel Guidó, Csihás Flóra, gyermekei, özv. Szuppek Béláné Csihás Karolin, Háj Jánosné Csihás Erzsébet, Grabér Csihás Katalin, Bosnyák János és neje Csihás Mária, Csihás Béla, testvérei, özv. Csihás Ferencné szül. Allaga Flóra neje, özv. Allaga Imréné Fazekas Emma napa. Háj János, Greber Ferenc, Bosnyák János, Csihás Béláné Augszburger Etel, özv. Dr. Babics Kálmánnyé Allaga Blanca, Allaga Géza, Allaga Ottó, Erdős Zsigmondné Allaga Emma, sógorai és sógorónői. Haláláról a keresk. és iparbank külön gyászjelentést boocsított ki.

† **Halalos baleset.** Megrendítő szerencsétlenség történt f. hó 14-én délelőtt Szabadkán. Czrnkovites Péter földbirtokosnál istálló építettek, a munkások között volt Polyákovits Rókus 24 éves kőműves, a ki a sárból épített falat téglával akarta aláakni és a mint a sárjával a rozoga tákolmányt kiásni akarta, reádőlt és a szerencsétlen munkást eltemette. Társai azonnal odafutottak, eltávolították a földet és megis találtak Polyákovicset, de annyira eszméletlen állapotban, hogy rövid idő után meghalt. A szerencsétlen özvegye és két gyermeke siratja.

† **Halálozás.** Bács-Topolyán Faragó Elek tanító neje 31 éves korában hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése csütörtökön volt.

* **Meller helyett Riesz.** Megirtuk mult számban, hogy egy esaló járt házról házra Újvidéken a kolozsvári siketenéma intézet címére kéregetni. Megirtuk, hogy okmányai hamisak voltak s hogy a rendőrség főkapitányság táviratilag értesítette a zombori, panosvairi rendőrségeket és a futtaki csendőrséget, személyleirást is küldött, amelyből az lehetett megtudni, hogy a keresett egyén Meller Izidor, még fiatal ember mintegy 30 éves, barna bajuszu, czwickert hord és intelligens külsejű. Nevett 1894-ben a főváros területéről épen ilyen kéregetések miatt ki volt utasítva. Most karácsony előtt a fővárosi rendőrség még is elcsipte s eltoloncoltatta, de a vakmerő esaló leugrott a vonatról s így került hozzánk. A futtaki csendőrség meg is fogta Meller helyett — Riesz Gyulát. Hát igen, mert Riesz Gyula is intelligens külsejű és szőke. Elcsipték biz őt s bármennyire erőstítte, hogy ő újvidéki lakos, adófizető tisztességos polgár — az nem használt. Szerencsés, hogy 16bb újvidéki ember volt ez idő szerint Futtkon, akik azután Riesz azonosságát igazolták. Kieresztették. Meller pedig — az kéreget valamire másbol.

* **Tiszteld anyósodat!** mondja a házassági parancsolat. Kosztity Lázó óbecsei lakos azonban nem igen hódol a parancsnak, mert rövid időközben 4-szer bevete az anyósa ablakait és összetörte az utcazi padot. A kárvallott anyós Bazity Rádóné a rendőrséghez fordult, hogy vejét tanítsák meg egy kis becsületre.

* **Leányrablás.** Tovarisoáról írják lapunknak: F. hó 11-én este hét óra tájban Popov Káta ötéves asszony, leányával, a falu legszebbikével, Popov Sokával és néhány ismerősével a ház előtt állottak és beszélgettek, egyszerre egy kocsis áll meg előttük, a melyen Vljakov Iza, egy éppen nem szép, de mellette szegény és nem a legjobb magaviseletű szerb leány, a ki már rég óta szeretne az igen szép és jómodorú Popov Sokát, de aki rá sem hederített, s az magát megboszulandó, Biskup Sima, Leposev Gyoka és Vljakov Velya társaival a kocsiról leszálltak, megragadták a szép Popov Sokát, feltették a kocsiára és elvitették magukkal. Még aznap keresték a faluban mindenhol, de nem találták meg őket, másnap reggel két rendőrrrel és a kishíróval, az utóbbi leánykának bátyja, mentek keresésükre, de egész nap keresés után a környékben sehelysem találták meg, de a csendőrség, kinek az eset tudomására jutott, hétfő éjjelén megtalálta őket a bukini erdőben és kedden reggel behozták Tovarisova község házához, a hol ki lettek hallgatva. A csendőrök úgy a leányzókat, mint társait bekísérték a palánkai járásbíróházhoz, a hol majd ítélkezni fognak a hős szerelmes és társai felett.

* **Posta segédtisztviszák.** Folyó hó 8–10-ig tartatták meg a helybeli posta és távirda hivatalban a posta- és távirda segédtisztviszák. A vizsgabizottság elnöke habodí Rétay Sándor posta és távirda tanácsos, tagjai Tibor Mihály posta- és távirda felügyelő, Heisinger Antal posta- és távirda főbíró, György Vilmos posta- és távirda fogalmazó és Szabadka Kátora posta- és távirda tiszt voltak. Vizsgára becsajtották 9 tanfolyam hallgató, kik közül 1 jeles, 3 jó, 2 elégséges eredménnyel vizsgázott 2 pótvizsgára, 1 pedig a tanfolyam ismétlésére utasított.

† **Halálozás.** Klein Salamon, a zenai író, hitközség főrahibja szombaton d. u. meghalt. Az elhunyt, közel egy fél-századon át volt lelkipásztorja a hitközségnek, széles látkörü, nagy tudású férfi volt. Számos vallási és bölcséleti művet írt, a melyek nemesek az országban, de a külföldön is becsületet és tiszteletet szereztek és meleg ragaszkodással eszigottí fenkőlt gondolkodású lelkipásztorán, a kinek hazafias szellemétől áthatott beszédei mindenkor mely hatást gyakoroltak hallgatóira. Hirtelen halála nemesak hitközségének tagjait bojította gyászba, de mely részvétet keitték a többi vallásfelekezetek körében is, a melyek egyaránt tisztelték a tudós főrahibát.

Zombori ügyvédek sikere. Érdekes bűnügyi végtárgyalás volt a napokban Budapesten Agrosztó Péter bíró ítélőtáncánál. Két könnyelmű jogász állott a törvényszék előtt súlyos lopás büntetettének vádjával. A királyi ügyész, Böhm Alajos szigorú büntetésért kért rájuk. A két jogász felhasználta szállásadójuk, Ungár Péterné elutasását, alkulesal behatoltak az elzárt lakásba, föltörték szekrényét és kerek százhúszkilenc darab félműeműt loptak el, amit rögtönösen zálogba is tettek. A feljelentést a házfelügyelő tette meg s a rendőség detektívjeinek idején álmukból verték föl az ifjakat s úgy vitték el őket a vizsgálati fogdába. A tárgyaláson a jogászokat dr. Molnár Gyula a „Zombor és Videke” volt szerkesztője és dr. Szilágyi Vilmos István volt zombori ügyvédek védtek. A vádatóságot dr.

Böhm Alajos ügyész képviselte. Az ügyész indítványában a lopás büntetettének legsúlyosabb minősítését, a betöréses lopást állította fel, melyre fegyházat szab a törvény. A védelemnek azonban sikerült egy adomával ezt a merev jogi fölfogást humánus alapra visszavezetni s ily módon az egész bíncselekményt a maga való színvonalára: a mindennapi diáksínyek színvonalára szállította. Hatásos védőbeszédében a többi közt Herczeg Ferencz józafi novellájára, a Gyurkovics fiukra is hivatkozott. A Gyurkovics-fiúk diáksínyjei közül sem hiányzik a ruhaneműek zálogba csapása. De azért senki sem vádolja Herczeg Ferenczet moralisanitíval, hogy diákjait nem küldi fegyházba, amint hogy sok jeles s nagy embertől lenne az ország megfosztva, ha minden diák, aki tizenkilencéves fejfel csínyekbe keveredik, fegyházban róna le a büntetését. A jogászok könnyelműségükért eléggé meglakultak, mikor a rendőrség kezeibe kerültek s néhány napi vizsgálati fogságot is elszenvedtek, — ezentul büntetni őket drákói szigorúság volna. A törvényszék tanácskozásra visszavonulva, egész terjedelmében magáéva tette a védők argumentumait és a vádlottakat a vád s következményei alól fölmentette.

(**Családi szerencse.** Nagyon nyakaskok azok az emberek, a kiket, bár ismerik a szóbanforgó családót, a következőkben leirt dolgok nem győzik meg, mert ha annyi meggyőző ok találkozik egyetlenegy házban, kell hogy megtérjen a leghitlenebb is. A megemlítésre méltó esemény a következő: Pierre-Gaspard Zufferey ur Saint-Luc Anniviersben (Wallis) három év óta keservesen és kétségbeesve cipelte életét. Mindinkább elhatalmasodó vészeségység ásta

alá egészségét és arra kényszerítette, hogy munkáját abba hagyja. Ennek a betegségnek minden jele észrevehető volt rajta fejfájás, heves oldalszurás, általános gyöngeség, étvágy és álom hiánya és hogy teljes legyen a szomorú kép, folyton sötét gondolatok kínozták és leirhatlan kétségbeesés. Minden vészeségnyi ember körülbelül ugyanattól a bajtól szenved, mert gyönges vör kering ereiben és tág kaput nyit minden betegségnek, mely még a halált is előidézheti. A vészeségység oka lehet sok más betegségnek is, mint például: reumatizmus, idegesség ideg-baj, általános gyöngeség stb. Valamely hatalmas fölírissító szer hamar legyőzi a bajt, csak követni kell Pierre Zufferey ur példáját, a ki nemesak a maga, hanem a két gyermeke számára is Pink-pilulát használt. — Három év előtt, írja levelében, vészeségység támadt meg, mely olyan rohamosan terjedt, hogy mert minden erőmet elvesztettem, abba kellett hagynom a munkámat. Nem volt álom, folyton fájdalmat éreztem, míg végre elhatároztam, hogy a sokat emlegetett Pink-pilulát használok. Egészségem ezután észrevehetőleg jobbra fordult és gyorsan annyira helyre jöttem, hogy munkámat ismét folytathattam. Tizenhét éves fiam, a ki a lakatosmesterséget tanulta és vészeségnyi lett, annyira elgyöngült, hogy el kellett hagynia a műhelyt. Justina leányom, a ki egy szállóban szolgált, éppen ki akart lépni a szolgálathoz, mert ugyanaz a betegség és gyöngeség fogta el. Mindkettőnek Pink-pilulát adtam és a szerencse úgy akarta, hogy mindkettő meggyógyult, a mint én meggyógyultam és folytathatta mesterségét. Ez a bizonyíték bizonyára megérdemli, hogy általánosan, ismerjék, mert jól tesz az ember, ha elősegíti, hogy a béke visszatérjen vala-

melyik sorssujtotta családjába, mint a hogyan Zufferey családjába visszatért. A Pink-pilula kapható Magyarországon a legtöbb, gyógyszerertárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt. Magyarországi főraktár: Türk József gyógyszerertárban Budapest, Király-utca 12.

Apatini levél.

Apatin, 1900. márczius 20.

Tekintetes Szerkesztő Úr.

Lezajlott, illetőleg csendesen elmúlt nálunk is szabadságunk ebredési napjának 52-ik évfordulója.

Az idén sok helyütt lehetett hallani e napon a vig pohárosengést, az apatini muzsikások rekedt zenéjét és egyesek kurjongató danáját. Apatin népe valóságos csodálkozott ezen a böjt ellenes állapoton.

Pedig a dolognak igen egyszerű nyitja van. Izraelita honfitársaink Purima, azaz Veader 14. napja márczius 15-ével egy napon volt.

A Purim, másképpen a zsidó farsang, alapja egy talán igaz mesén alapszik. És pedig annak az emlékére, hogy egy király körülbelül Krisztus sz. u. 200 évvel, rossz tanácsadóira hallgatva, a zsidókat országból, 13 tartományából ki akarta üldözni. — A zsidók csodás véletlenségből megmenekültek.

A zsidók kegyeletesen akarták e napot megörökíteni és fölünnepet csináltak belőle. — Csodálatos, hogy e napot máig is megtartják! Mikor már alig-alig van ember, ki a nagy ünnepeket megtartaná. Ennek ismét az a nyitja lehet, hogy a Purim örömnapp, tehát az igéje: mulass, természetes, ha van pénzed. — No de hát azt a prózai pénzkérdést nem is szokták bolygatni.

Tehát a Purimnak is köszönhető, hogy az apatini, szegényebb sorsu izraeliták márczius idusát az idén kivételesen megünnepelelték. Nem hirdették ezt az újságokban, nem becsajították világga meghívókat, csak abban a teremben, ahol a banket volt, hirdették kivilágított betűk: „1848. márczius 15-ike!! Éljen a haza!”

Hiszen mily joron merészelnék ünnepegni? — Kérdeznék Apatin sok, nagyon sok polgára. — Pedig Talán a zaidók is szerepeltek azon a napon, midőn hazánk lángelméi hirdették a „szabadság, egyenlőség, testvériség” fenkőlt eszmőt? Avagy talán nagyjaink nem borultak örömlékek sirva egymás kebelére és hirdették e három eszmét? Vagy ezek csak frázisok voltak? Apatinban ilyenek gondolják.

És... Dicséret és hála — ezt írja egy helybeli lap — az apatini polgári Casinónak, mely évről évre oltárt emel emlékeztűnknek és int bennünket kötelességünk teljesítésére“.

Igen. Oltárt emel évről évre. De az az oltár a katolikusoknak és az egyleti tagoknak oltára. — Hol van a nép? Az a nép, mely szabadságát kivirta? Boosálat. Elfelejtettem. Hiszen ezeknek nem lett volna szabad küzdeni. Nem voltak azok polgári kaszinói tagok.

Hol vagy Te Egyenlőség, Te Testvériség?

Jertek ti apatini polgárok, öleljétek kebletekre zsidó honfitársaitokat!

Ne féljétek! Nem foghagyma-szagot

fogtok érezni! Hanem a „szabadság, egyenlőség, testvériség“ lehelete fogja finom orraitokat megcsapni. Ne féljétek! Jertek! Talán ez a lehelet rátok is ragad! . . . Szomoru világot élünk.

A magasztos emléket bilincsbe veri a vallási rajongás, az önérdék, az élet-halál harc. Így van ez mindenhol.

„Még jönni kell, még jöni fog
Egy jobb kor, mely után
Buzgó imádság epedez
Százerek ajakán.“

Sajna, nem elég, hogy a fenntieket éreztetik az izraelita honfitársaikkal, hanem még a nyilvánosság, a világ elé is erőszakolják ezeket.

Íme a „Bács Bodrogher Zeitung“ legutolsó száma, melyben referál a márczius 15-ike ünnepélyről.

Megemlíti, hogy az izraeliták Purim bált rendeztek. Arról bizony megfélekedeztet, hogy a terem falán eszavak ragyogtak: „Éljen a haza“.

Ni, már ez az ujság is szégyenli megemlíteni azt, hogy a zsidók megünnepelték márczius idusát. Szégyenli azt, hogy honfitársa zsidó, hogy nem hajol meg előtte, hogy nem enged békót rakni gyötört testére.

Csak kötelességből elősorolja a felülfizetők neveit. Ezt is csak bizonyos elkeseredettséggel. — Avval akarta ezt éreztetni, hogy nem tette a felülfizetők neve mellé, hogy „úr.“

Kezeskedem, hogy az izraelita honfitársak között nem lesz egy sem, aki a „B. B. Z.“-tól elvárta azt volna, aki arra reflektált volna. — De arra van joguk az előfizetőknek, hogy követeljék a következőket. — Ha valaki a 10-ik ujság-sorban „úr“, legyen a másik is a 20-ik sorban „úr.“

Mert:
„Si fuori Romae, romaene vivite more.“

„József“ napja is lezajlott. A gratulációs fekete ruhájától csak úgy feketélt az utca. (Tetszik tudni Apatinban igen sok József név van.) Egy dologra vagyok kíváncsi. Arra, hogy a gratulációs hányada kívánt szívből őszintén szerencsét az illető Józsefeknek?

De ez egyszer nem helyes a német közmondás: „Wie der Schelm, so denkt er.“

No, de a további elmékedésre válszunk más napot. Mert — amilyen Apatinban a világ — azt mondják még, hogy a „József“ neve napot is, megkritizálom. — Pedig Isten igazából sok szerencsét kívánok a Józsefeknek és eszem ágában sincs kötekedni velők.

Maradok a tek. szerkesztő úr
kész hive
V.

Csarnok.

A kapukules.
— Humoreszk —

Ira: S. Ottó. Fordította: Uhlmann Kamillo.

Hátam mögött az iskola idő. Kaszárnyyszerű internátusban töltöttem. Tanmunkaórák, iskolai gondok, örömeik közepe . . . Előtte gyönyörű tavaszi vasárnap, madár énekkel, ragyogó napfényvel; azonkívül minden mi sajátom, azaz:

csizma, fajánkó (az asztal alatt) pápaszom, óra. Zsebkés, pénztárca az asztalon, nadrág, nadrágtartóval kabát, mellény mellette. . .

Még fekszem. Visszagondolok a multa, örülök a jelennek, képzetemben pedig rajzolom a jövő homályos képét. Bárcsak jönne, előbbi felügyelőim közül egy s mondaná, mi nagyon gyakran előfordult: Nem szándékoznék felkelni? „Mosolyogva mondanám: „Sajnálom, nem állok felügyelete alatt.“ Alvásról szó sem volt . . . felkelésről még kevésbé; mily kellemes élvezet, először, egy vasárnapon, mint önmagamnak ura, tetszés szerint kelni.

Túlzárnyalva engem a második emeleten lakó egyházi zongorázik. . . . Zengzeties akkordok csengenek fülemben. . . Buzgón hallgatom. Nagyobb figyelemre indít azon isteni tiszteletnél, melyen parancsból jelen voltam.

Zúg az ünnepet hirdető harangszó. . . Tisztán hallható, mivel a templom bérbeadóm t. i. az egyházi kertje mellett diszlik. . . .

Megkapom a reggelit. Minthogy gyomrom meglehetősen üres, nem tarthatom magam vissza a pompás mokkaszagtól — legalább ennek tartom — felkelök és felöltözködöm. Élvezetesen cziprölöm kávémat a régóta őhajtott szabadságban. Közbe gondolkodom, biz jó volna egy nagyobb kirándulást rendezni a messzebi környékre. Miután minden lehetséges, lehetetlen körülményt, indító okot megfontoltam, mely vasárnapj turám akadályozhatná avagy siettetné, gondoskodtam, hogy kapukules nélkül ne távozzak. Kapukules: . . . Mily gondolat! Haj! de sokat hallottam és olvastam olyan kulcsokról, melyek nem egy férjtől vonattak meg; azután a diákokról, kik gyakran nem találják a hozzá illő lakatot; és most . . . egy ilyet vigyek magammal: a nélkül, hogy kérdőre vonjanak: Tegnap, a maga idejében volt itthon?

Miután öröm-teljes érzelmeim enyhülnek, felsietek az emeletre bekopogtatok . . . s belépek

Az egyházi még mindig a zongoránál ül.

„Jó reggelt!“
„Jó reggelt!“

Látva fekete öltözetemet — csupán az egyet hoztam magammal, hogy az előjáróságnál jelentkezzek, mivel nagy ládám még nem érkezett meg — azt véli, tán zene-előadásait akarom hallgatni. „Lenne oly kegyes a kapukulesot rendelkezésemre bocsátani?“ Meglepetve mozog a zongora körül — Ha tudná, mint hallgatództam ez előtt . . .

„Ott van a kulcsstartó: jobbról az első a kapukules!“

Feléje tartott. Csomó kulcs. Nagy, kicsi, jobbról egymás felett csúng két, valóban ijesztő nagy kulcs; a felső körülbelül egynegyed méter hosszú. Kétkelkedve kérdém: „Ez az?“ „Igen!“ „Ezt gondolom?“ „Igen jobbról az első. Kicsikét nagy, régi már a lakat, de — tartós kérve bocsánatot!

Minden rendben van. Az volt. Tartósnak is látszik Abban az időben nagyon jó szolgálatot tehetett, midőn veszályban forgott a város, zsványok és

rablók támadásaitól Szememet a monstruma irányítom s fejosóvalva lesietek a lépcsőn: Ily nagy-nak még sem képzeltem a szerencsét.

Legelőbb nem vész el könnyen. Ah! — de nemsokára akadályok mutatkoznak. Melyik zsebbba tegyem? Beteszem kabátom külső zsebébe, innen kíváncsian kifelé pislant. Most csupán belső zsebeim jöhetnek számítás alá. Bár ezek sem felelnek meg teljesen a szükségnek, de megvédi a kabát éles tekintetű szemektől. Miután pénztárcámon azon tanácsot sugogja, hogy ma a természet — gyönyörűségét élvezzem, kellő előkészület után, templomunk mellett elhaladva, a hogyneki irányítom utamat. Erős lélegzés közepette szívom be a friss levegőt. Ily jól soha sem éreztem magam.

Eliszanyodva gondolok azokra a gyönyörű napokra, melyeket a köny mellett töltve nyomoroságosan megsíratunk Értékezésben kellene megörökíteni a természet nagyszerűségét, melyet nem ismerünk, csak látunk, mint kalitkába zárt madárka. — Nem telhettem be az előtörtő tavasz pompájának nézésével

Virág madár minden másképpen tetszik az arany szabadságban Lehajolva szép ibolyácskát volt szándékom leszakítani löfést érzek oldalamban; — mi volt az? Kapukulesom, a szabadság symboluma Mosolyogva, tovább folytatom az utat. — Hozzá szegődöm egy munkás emberhez, ki kifelé megy, hogy votését megtekintze. A természet szépséget magyarázatja a maga álláspontjából. Biz nem lennének a mezők oly nagyszerűek, ha nem trágyázatlanának meg rendezen, ép így burgonya földem sem, ha nem hintettem volna sok salétromot. Ugy látszik, hogy földmívelése nagy gondot okoz neki.

(Vége következik.)

Irodalom.

— A fővárosi 1848—49-i és Kossuth múzeumról. Az 1848—49-i hős honvédeknek, vértanúinak és Kossuth Atyánk emléktárgya-inak múzeuma, a nemzet kegyeletnek legszebb temploma és legjobb iskolája a szent hazaszeretletnek. Háromezernél több emléktárgy: sok száz olajfestésű csatakép és arckép, több ezerre menő nyomtatott képek és plakamációk, az ellenségétől elvett zászlók, honvédruhák, Kossuthnak csaknem összes torinói butorai, a világ minden részéből összegyűjtött ezernél többféle Kossuth képek, kéziratai stb. képezik a budapesti 1848—49. emlékek gazdag múzeumát. Ennek a hazafias intézménynek a pénzügyminiszterium okmánybélyeg mentességet adott és a kereskedelmi miniszterium megengedte a múzeum kiadmányaink szétküldéséhez a hírlapbélyegek használatát. A magyar hazafiság, vitézség és vértanúság valódi templomának, a fővárosi 1848—49-i múzeumunknak főntartói a múzeum oknyv-, hangjegy- és képkiványainak állandó vevői. A fővárosi 1848—49-i múzeumunk óta a legbecsebb és legérdekebb kiadmánya e múzeumnak most jelenik meg. Az emberiség disznéke, a magyar nemzet megváltójának, a mi dicső Kossuth Atyánk-
nak 1848—49-i arcképét adja ki a fővárosi 1848—49-i múzeum, hazánk jobbainak

ajánlván ezt a remek fénykép-ut. leghívebb életnagy arcképet. Barabás, Marasztóni és több jeles művészrajzoló fotográfáltak 1849-ben Kossuthnak életnagy képet, azonban ezek a ma már csak ritkán látható képek nem élethűek. E képekből még halvány fogalmat sem nyerhetünk arról, hogy minő egyszerű, felséges és rokonszenves arca volt Kossuthnak. A mi most kiadott képünk Kossuthnak számos egykorú Daguerrotypjei és fényképei nyomán készült, nagy asszonyunk Kossuth nővérének útmutatása és Kossuth Ferencnek, valamint több jeles festőművészeinknek közreműködése mellett. Több évi utánjárás és sok áldozatok árán most kiadott képünk Kossuthnak egyetlen legőkéletesebb életnagy képe. E remek és nagybecsű képnak muzeumunk érdekében való megvételét melegen ajánljuk hazafiaság tekintetében legjobb közöseink, kaszinóink, olvasóköreink, egyleteink és minden jó magyarnak pártfogásába, 3 ft 40 kr. csekély árért. E képnak bolti ára 5 ft és 50 kr. vagyis 11 korona lesz. Minden igazi jó magyarnak, — szent kötelessége támogatni a fővárosi legnagyobb 1848—49-i muzeumot, midőn a jeles főváros tanácsa muzeumunknak eddig birt helyiségét elvette, míg a német Göthe muzeumnak ingyenes diszhelyiséget adtak a derék fővárosban. Az 1848—49-i dicső napoknak a most mull ötvenéves jubileum alkalmából ma nincsen nagyobb szerű emléke, mint az 1848—49-i és Kossuth muzeum, amelynek hazafias főtartóihoz, kiadványaink vevőihez fordulunk, tudatván, hogy a hősök és vértanúk e Pantheonának létezése megszűnnék, ha országunk jobbjai nem támogatják azt. Budapest, 1900 márczius hó. Hazafias tisztelettel Krivácsy

József, 1848—49-i honvéd tüzérezredes, Komárom várának v. tüzéparancsnoka, gróf Kreith Béla, az 1848—49-i Kossuth muzeum alapítója.

— *Magyar Anekdotikus.* Tóth Bélának ebből a rendkívül érdekes munkájából most kaptuk a 7 — 14. füzetet. Csak annyit jegyzünk meg, hogy egy-egy füzetére gyönyörűen illusztrálva 50 fillér. A mű kiadója Singer és Wolfherék, Budapest, VI. Andrássy-út 10. sz., kik az első füzetet multárványul ingyen megküldik mindenkinek, a ki kéri.

A zombori vonatok érkezése és indulása.

Érvényes 1899. évi október hó 1-től.

Érkezés.	Indulás.
Sabadka felől:	Sabadkára:
6 óra 45 percz reg.	6 óra 46 percz reg
3 „ 34 „ délután	11 „ 54 „ délben
8 óra 34 percz este	8 „ 35 „ este
Gombos felől:	Gombosra:
6 óra 39 percz reg.	6 óra 55 percz reg.
11 „ 47 „ délben	3 „ 41 „ délután
8 „ 25 „ este	8 „ 41 „ este.
Baja felől:	Bajára:
3 óra 23 percz d. u.	7 óra 05 percz reg.
6 „ 25 „ reg.	4 „ 05 „ délután
Újvidék felől:	Újvidékre:
6 óra 30 percz reg.	2 óra 55 reg. percz
11 „ 30 „ délelőlt	7 „ — „ „
7 „ 17 „ este	3 „ 51 „ délután

Felelős szerkesztő **Dr. Alföldy Árpád** ügyvéd.

Kiadó-lajttulajdonos: **Oblát Károly.**

Nagy butor eladás.

A tavaszi időnyre bu'oráru-raktáronat ujonnan felszerelve, van szerezencém a n. é. közönséget ennek szíves megleltetésére tisztelettel meghívni.

Raktáron tartok nagy választékos készletben teljes **háló-, ebédlő- és szalon-berendezéseket**, nemkülömben **mindennemű egyes butor darabokra** és más tárgyakat, mi csak **lakberendezéshez szükséges**, az egyszerűktől, a **legdiszesebbéni kivitelű, nagy választékban, szolid és jól dolgozott minőségben, jótállás mellett minden egyes darabért, olyan jutányos árak mellett**, hogy bátran mondhatom **olcsóbban mint bárki másnál.**

Kárpitozott munkákat illetőleg mint képzett-kárpitos mester a **legcsinosabban készítem**, igen jutányos árakért.

A n. é. közönség kegyes megleltetését kérve,

teljes tisztelettel

Adler Adolf

kárpitos-mester és butorkereskedő

ZOMBORBAN,

Kossuth Lajos (fő-utca) a takarékpénztárral szemben.

RÉVÉSZ SÁNDOR

női- és férfi-divatúru (confectio) terme

Budapest VII., Csömöri-ut 6. sz.

Maison de Luxe.

Mesteri szabással készítek elegáns öltözékeket, különleges szövetelekből.

Divaltermem párisi mintára van berendezve és a toiletteket kizárólag eredeti modellek után készítem.

Női kalapokat és azok alakítását eredeti modellek mintájára mérsékelt ár mellett eszközölöm.

Alsó-joupon) Divatkelme, Ernyő (nap és eső) Fátyol, Fehérnemű, Férfi kelengye, Fügöny, Fűző (mieder), Gyermek kelengye, Illatszert, Ingek (blouse), keztyű, Mosó (creton, batist de lain), Nyakdiszek (jabot), Női kelengye, Selyem- és Szőnyegáru versenymentes beszerzési telepe.

Szigoru üzleti elvek.

Nagyságos asszonyom!

Megkülönböztetett tisztelettel van szerencsém nagybecsűll tudomasára hozni, hogy tavaszi ujdonságaim megérkeztek. Rendkívül nagy súlyt helyezek arra, hogy az előkélő hölgyközönség szükségleteit, ugyint ezideig a jövőben is szigoruan olcsó szabott árak mellett a legújabb (heute nouveau) és legjobb kivitelben beszerezhesse nálam, Daczára az idei nagy áremelkedéseknek, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy az idejekorán és nagy mennyiségben eszközölt bevásárlásaim által az összes áru-készletemet minden áremelés nélkül bocsájtatom forgalomba. 20 koronán felüli rendelvényeket bérmentve szállítok, idegen szövetelekből is készítek toilette-okat. Amidőn még az alantokról szives tudomást venni kegyeskedjék, kérem megleltetel rendelvényeit, melyeknek lelkiismeretes és pontos teljesítéséről czégem jó hirneve keszkeedik.

Kitünő tisztelettel

Révész Sándor.

Általános meggyezések a vidéki rendelvényekre vonatkozólag.

Teljes felelősséget vállalok a nálam vásárolt árukért: meg nem felelőt visszaveszek és kívánatra az érte fizeltet összeget is visszatérítem. Levélbeli megrendeléseket lelkiismeretesen teljesítek. Választék küldeményeket az összeg előzetes be-küldése mellett a kívánt czikkből eszközölöm, meg nem felelő árukért az összeget postafordulattal visszaküldöm. Rendelvényeket a beérkezés napján pontosan intézek el. Mérték után készülő rendelvényeket a lehető legtróvidebb idő alatt szállítok. A pontosság érdekében mintadarabot kérek. Mintákat kívánatra bérmentve küldök, de szükségesnek találok a cikket megnevezni, t. i. mily használatra szükségeltetik.